

Ժի՞կէն ընդ փիզն իսկ զարմանամը ընդ վայրագ
Որ յուսն ՚ի յազթ կրէ զանհեթեթն աշտարակ,
Եւ ընդ ծանու գնայ ընդ կահին աննըկուն,
Արհամարհէեալ զայն իբր ըզբեռն ինչ ըլփուն,
Աւլու ոչ նըւաղ ընդ արզմաքնակդ իսկ ընդ քեզ
Ապշէմ, որ զհես քոյին ըզբանս քո ձրգես:
Եւ զոր յաճախ սրտամըտութիւն իմ արդար,
Փիզծըդ ժըժմակ, խորտակէ գքեզ ոտքնհար,
Մինչ դու զբոյոց երկայնաձիդ դիտակաց
Մերթ ամիբոփիես ըզիրաշակերտ յօրինուած,
Եւ վեր ՚ի վայր պարզես մերթ զայնս ըստ հաճոյս
Եւ յանդիման առնես աշացս իմ ըզբոյս,
Որ ամբառնան ըզմոյթս իւզեանց և ըզիւէ,
Ըզարժականս աստիճանաւ յելքէջ:

Ի գուզնաքեայն յէից յանտեսն՝ ՚ի հաստուած
ինձ հրաշագոյն արուեստ հաստցն է ձեռաց :
Ընդ դաշտավայր ծածկեալ ՚ի հասկ ՚ի յատոք
գանձէ պարէն իւր առաստ ազգ նախահոգ ,
Վաստակաբեկ ՚ի ծանրակիր աւարէն
Եւ ընչասպառ ռահողոք տըկարը հասանեն
Ի ստորերկրեայս կուտել յամբաւ ՚ի իրջախա
Ի շուեմարանս հասարակաց զարմուխի .
Որով զմբրջեան ազգ և զմարդկան հաւասար
Խնամեալ հանուրցրս կերակրէ էից հայր :

Այսպէս սընեալքս ՚ի նմանէ էքս համօրէն
Սահեալ գընամք, չեք վերադարձ մեզ այսրէն,
Մինչ օգաբնակ թիթեռն ՚ի լցոս գայ թըռչուն,
Այն որ ըսպաս ընծայելով անկայուն
Բուռից ծաղկանց, յափշտակէ ՚ի նոցունց
Ըզհիւժն որ ոչ նըմին պահեալ էր ՚ի ծուծ.
Եւ որ նըսեմ երբեմբն կեանս ընդ երկիր
Ընդ համազգեաց ձըդեալ սովորց ընդ ջողիր,
Որ արհամարհք են արդ նըմին և խոտան,
Հնարէր զանշուքն իւր ըսկօղել կերպարան։
Այլ ժամանակն յեղաջրջեալ վաղանցիկ,
Եւ մահ ՚ի քուն փոխեալ նըման աւասիկ,
Ճաճանչագեղ զարթնու ՚ի կեանըս փառօք,
Ըզթանաձր ՚ի բաց նորին ՚ի չիրմին թովեալ լոկ.
Եւ թեածեալ ընդ օդս ՚ի թուիցս վըսեմ,
Յածեալ շըրջի արփիագնոց լուսաճեմ։

Որդնիկդ , որ ինձ ազնըւական կազմես ձորճ ,
Քանի՛ ըլքնաղ սուղ վաստակոցդ է բոց գործ .
Վասն իմ ուրեմն գու ծնանիս ՚ի կեանս յայս ,
Զայդ ընդ երկոցդ առնուն և կեանք քոյին կայս :
Դու բազմահոյլ թողրուս ժառանգս արուեստիդ-
Ի հայրենի որբս ՚ի տեսոյ չկը ծնողիդ .
Ոլդամը ըզքեղ , լինիմ ընդ քեզ կարեկից ,
Ինձ ըզքոյցդ անկ լեալ խօսել ըզհրաշեց :
Ա. Յ. յօրինել ըզմիրաժիր մեղուաց երդ ,
Ա. մ. Ն. կ իոսինեաւ . ու այս ումեր ապահի երկ :

REF ID: S02_153

“Եւշ չափին աւագի լուսաւոնէր :

ՊԱՐՆԱՆԱՑԻՆ գԵՂԵցկութեանց
մէկն ալ տեսակ տեսակ թւչուննե-
րուն ծառերու վրայ լեցուիլն է, «
րոնք կարծես թէ հոգիու կենդանու».

թիւն կուտան լեռներուն դաշտերուն
ու պարտէզներուն դալարութեանը :
Ո՞անը ու սիրուն թռչուններէն մէկ
քանին ալ հոս դրուած պատկերին
մէջիններն են : Դաաջինն ու երկրորդը
տաճկերէն գլուխ կամ խոժինոց
ըսուածն է , որուն հայերէն լանե-
փուկ կրնանք ըսել : Դսոր կռնըկին
վրայի գոյնը մուլթ դեղին է՝ սևկակ
բծերով , փորուն գոյնն ալ մուլթ ձեր-
մակ է . բայց արուին գոյները գար-
նան ատենը կը փոխուին ու շատ կը
գեղեցկանան : Դմառը լեռնոտ տե-
ղուանք կը բնակի , բնակած կողմերն
ալ կամ խիստ բարձր են կամ խիստ
ցած . հոկտեմբերի սկիզբները խում-
բով տեղէ տեղ կ'երթայ : Դայնը թռւ-
փերու կամ պատիկ ծառերու մէջ կը շի-
նէ . դրսի կողմը բարակ շիւղերով կը
պատէ , իսկ ներսինը բուրդով : Հաւկի-
թը կլորակ ու բաց կապուտ է՝ կարմ-
բագոյն բծերով : Ոիրած կերակուրն է
կանեփ ու կտաւատ . անուշ կ'երգէ
ու դիւրաւ կ'ընտանենայ :

Այրորդ ու չորրորդ թռչնիկները
տաձկերէն սագա գուշւ ըսուածն է,
որ գրեթէ ամէն տեղ կը գտնուի ու
ամենուն ծանօթ է։ Կտուցը ձիշդ կո-
նոնածե է, և քիչ մը աւելի երկայն ու
սուր գլուխը կարմիր, թեւերը դե-
ղին ու սե, և խիստ անուշ կ'երգէ։
Վսիկայ արհեստով երգել ալ կըսոր-
վի, ու շատ տեսակ խաղեր կ'ընէ։
Վոյնը միջակ բարձրութեամբ ծառե-
րու վրայ կըշինէ, և աւելի խժային
բոյսեր կ'ընտրէ, ուստի նոձին՝ ամե-
նէն աւելի կըսիրէ։ Վնութեամբ
կասկածոտ թռչուն ըլլալով, շատ
կերպերով կ'ըլլայ ասոր որսորդու-
թիւնո։

Հինգերորդն ու վեցերորդը ռամ
կօրէն խտէնէ ըսուածն է, որ կտուցին
կողմանէ առջիններէնքիչտարբերու-
թիւն ունի, բայց գունովը շատ տար-
բեր է . վասն զի ասոր վրան տժգոյն
կանաչ է, իսկ փորր դեղին . թևն ու

۱۱۶۷

1, 2. կահեթուկ: — 3, 4. լողա գուղու: — 5, 6. լադելէ:

սկզբ սե , միայն թե ին վրայ երկեր-
կու հատ գեղին գծեր կան : Այս սի-
րուն թռչնիկը իր տեսակներուն մէջ
ամենէն անուշու զուարթ բնութիւն
ունեցողը կրնայ սեպուիլ . մեծուստ
բռնուածն ալ քիչ օրէն անանկ կ'ըն-
տանենայ օրնշան մըն ալտասնէ՝ կու-
դայ ձեռքէդ կերակուր կ'առնէ : Այս-
դադար շարժման մէջ է ու անդադար
կը ճլուրլայ . ազատութիւնն ալ կոր-
սունցընէնէ՝ շատ չտըխրիր : Ա ատ ըն-
կերասէր է . և թէ որ մէկ վանդա-
կի մէջ երկուքը իրեքը դնելու ըլ-
լաս , մէկզմէկ անդադար կը շոյեն կը
փայփայեն : Այսու ամենսէին չտես-
նուիր , և սովորաբար հոկտեմբերի
մէջ կուդայ մեր կողմերը . թէ պէտ
տարի կ'ըլլայ որ խիստ քիչ կը տես-
նուի : Իտալիայի թռչնորսներուն
խօսքին նայելով՝ իրեք տարին մէյմը
կ'իյնայ ասոր գալը :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՍՏԻՄԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ո՞րչադ հարկաւոր է որ աղոց սորվէլիւը է-
րենց համար պարզ ու դիւրինց ու զուար-
ճաւէ ըլլայ :

Ո՞ԵՇԱՊԻՍ կը սխալին ան վարժա-
պետներն որ տղոց կարողութիւնները
իրենց կարողութենէն կը չափեն , և
կարծեն թէ իրենց սորվածը տղաք
ալ կրնան սորվիլ . ուստի ատենէ գուրս
ու չափէ գուրս բանալ ուզելով տղոց
միտքը՝ կը խանդարեն , կը փաշընէն , և
ոչ միայն տղոց առողջուել վնաս կու-
տան անով այլև անոնց միտքը կը տկա-
րացընէն : Տղոց միտքը կմըղեղը թարմ
է , ամէն բան դիւրաւ կը տպաւորուի
վրան . բայց թէ որ ամէն բան մէկէն
ուզես տպաւորել մէկն ալ չմնար միտ-
քը : Ինական հետաքրքրութիւն մը
տուած է Այսուած տղոց , որով ամէն
բանի վրայ զանազան հարցմունքներ

կ'ընեն . վարժապետին վարպետու-
թիւնը պիտի ըլլայ որ մէյմը ան
հարցմունքներուն յարմար պատաս-
խաններ տալով տղոց հետաքրքրու-
թիւնը աղէկի բանեցընէ , մէյմըն ալ
որ անոնց ըրած հարցմունքներէն խելք
սորվի , ու ինքն ալ նոյնպիսի հարց-
մունքներ ընէ տղոց , և պատասխան
տալու գժուարութիւն քաշեն նէ՝
օգնէ ու դիւրացընէ : Այսով կ'իմացուի
թէ տղոց տրուելու ուսմունքը իրենց
ընդունակութել յարմար պիտի ըլ-
լայ . քանի որ պվտիկ են ու աւելի յի-
շողութիւննին կը բանի քան թէ դատ-
մունքնին՝ պէտք չէ այնպիսի ուսմունք
դաս տալ կամ այնպիսի կերպով տալ ,
որ ընդհանրապէս ան հասակի տղոց
կարողութենէն վեր է , ինչպէս են
քերականութեն երկրորդ մասը ընդ-
արձակ , թուաբանութեան կոտո-
րակները , աշխարհագրութեան ու-
սումնական մասը , տրամագանու-
թիւն , բնազանցութիւն և ասոնց
նման մտաւոր գիտութիւնները : Տը-
ղաք կը գտնուին որ կարգէ գուրս
ընդունակութիւն ունենալով՝ քիչ
ատենի մէջ աս ուսմունքներուն ալ
խելք կը հասցընէն . բայց ասոնք փորձ
վարժապետի մը համար օրինակ չեն
կրնար ըլլալ որ ամենէն ալ նոյն
յառաջադիմութիւն պահանջէ : Ուր
թողունք որ նոյն սակաւագիւտ տղոց
գիտութիւնն ալ աւելի հաստատուն
ու տեական ընելու համար՝ ամենա-
հարկաւոր բան է սանձել անոնց սաս-
տիկ աշխաղման գշել . նախ դիւրին բաները սոր-
վեցընել և անոնց մէջ երկար կրթու-
թիւն ընել տալ , և ետքը գժուար-
ներուն ձեռք զարնել :

Ընդհանուր կանոն պիտի ըլլայ վար-
ժապետին որ տուած դասերը երկայն
երկայն չըլլան , հապա կարձ ու քիչ ,
բայց աղէկ հասկըցուցած և զանա-
զան օրինակներով բացատրած : Ուրէ
որ տղայ մը աղէկ չհասկընայ , ամե-
նսէին պէտք չէ անոր համար նեղա-
նալ կամ բարկանալ հապա կը կին կը